

SARA COSTER, CO-OUNDER VAN 2 ZOONTJES,

STEUNT ZANGER GREGORY FRATEUR

Zanger Gregory Frateur (33) van Dez Mona en zijn beste vriendin Ester Renard (35) kregen een blozende dochter: Lola. Gregory is homo en Ester hetero, maar allebei waren ze single met een enorme kinderwens. Ze gaan nu samen hun baby grootbrengen in één huis. «Prima idee», vindt Sara Coster (47). Zij heeft twee zoontjes, de vaders vormen een homokoppel. «Ik wilde absoluut dat mijn kinderen een betrokken vader zouden hebben.»

ANNICK DE WIT

«Blij... o zo blij...», klinkt het op Facebook. Nu al. Gregory Frateur laat weten samen met Ester overmand te zijn door geluk door «het wonder Lola Frateur Renard». Dat de wet sinds kort toelaat dat kinderen de familienaam van beide ouders dragen, is meegenomen. Het was het enige detail waarover ze zich vooraf nog het hoofd hadden gebroken. Voor de rest

ER ZIJN VEEL VROUWEN DIE NIET MEER WILLEN WACHTEN ÉN HOMO'S DIE VOOR ADOPTIE PASSEN. STILAAAN VINDEN DIE MEKAAR
Sara Coster

waren zanger en vriendin heel zeker: hier gaan we samen voor. Sara Coster herkent het gevoel. «De ochtend na mijn 35ste verjaardag werd ik wakker in een huis vol lege kratten en logés met een kater, maar kinderen had ik nog niet en ik besepte: vanzelf

gaan die niet komen. Dus ben ik gaan daten, maar zo snel ging dat niet. Ik had lange en trouwe vriendschappen, maar het leek me moeilijk een kind te krijgen met een heterovriend als die daarna een vrouw zou vinden. Toen dacht ik: een homo! Dat is de oplossing. En ik ben niet de enige die er zo over denkt. Er zijn heel veel vrouwen die lang studeren en carrière maken en plots beseffen dat ze niet meer moeten wachten én er zijn heel veel homomannen die geen draagmoeder willen of vinden en voor adoptie passen. Stilaan vinden die mekaar. Logisch eigenlijk. Alle combinaties zijn mogelijk tussen homo's, lesbiennes en hetero's om kinderen te krijgen.»

Maakbaar gezin

Sara leerde het homokoppel met wie zij uiteindelijk in zee zou gaan, kennen via een zoekertje op een site over homo's en ouderschap. «Pas na een half jaar en veel gesprekken over opvoeden hebben we beslist: oké, we doen het. Toen ik vroeg: 'Hoe snel wisten jullie dat ik het zou worden?', was het antwoord: 'Na vijf minuten'. En dat gold voor mij precies zo. (lacht) Het moet klikken. Een kind krijg je niet met gelijk wie.»

Sara heeft twee zoontjes, Lorenzo (8) en Claudio (6), met hetzelfde homokoppel. Elk van beiden is papa van één kind.
Foto's HH/Belga

«Single vrouw en homo die kindje krijgen? Prima idee»

En toch. Het Maakbare Gezin: er staan zelfs geen praktische bezwaren meer in de weg. «Inseminatie kan gewoon thuis, met een spuitje dat je zelf inbrengt, zo deed ik het ook», zegt Sara. «Maar dan wil niet zeggen dat je geen vraagtekens kan zetten bij dat maakbare. Want dingen kunnen mislopen. Ik kreeg bijvoorbeeld drie heel zware miskramen: de band met de vaders moet sterk

zijn om dat op te vangen. Ik heb me ook nooit zo eenzaam gevoeld als tijdens de zwangerschap. Ik had óók een man gewild die met zijn hand op mijn buik naast me in slaap zou vallen. En naar het consultatiebureau gingen we met z'n drieën, maar ik moest wel mijn baby's delen. Zo had ik het zelf gewild, maar dat valt emotioneel niet altijd mee. Maar goed, dat hebben andere

co-ouders ook. Als ik ze erg mis, bel ik: 'Mag ik komen mee-eten?'. En dat is nooit een probleem.» De jongens zelf vinden het ook prima. «Lorenzo (8) en Claudio (6) hebben biologisch en juridisch een andere vader, maar groeien op als broertjes. We wonen tegenover elkaar, vriendjes kunnen altijd aankloppen. We vieren feest vaak samen. Ze weten niet beter dan dat ze twee papa's hebben en één mama. 'Nee, twee mama's hebben', zeggen ze, 'dát zouden we raar vinden. Want of we van een tweede mama net zo veel zouden kunnen houden?'» (lacht) Het klinkt nog ongewoon, maar meer mensen maken al combinaties zoals Gregory Frateur en Sara

deden, zegt ze. «Ik heb een boek geschreven over mijn ervaringen ('De wens en de vaders', red.) en werd meteen overstelpt met vragen. Ik ben nu ook kinderwenscoach.» Sara werkt samen met de stichting 'Meer dan gewenst', die zich inzet voor «alle mogelijke gezinnen met een roze tintje». «Morgen (vandaag, red.) organiseren we een speeddate voor geïnteresseerde co-ouders. We hebben 95 inschrijvingen!» Voor alle duidelijkheid, zegt ze nog: «Speeddate wil zeggen: snel aan contactgegevens geraken, niet snel een kind maken. Want dat verdient alle tijd en rust.» Meer info vindt u op www.kinderwenscoach.nl.

Speciale editie: Alles voor de actieve 50-plusser!

Nu overal verkrijgbaar!

Welzijnssector verliest komende 10 jaar kwart van personeel

Eén op de vier werknemers in de welzijnssector beëindigt de komende tien jaar zijn loopbaan. Dat komt door de vergrijzing, toont onderzoek van het Vlaams Welzijnsverbond aan. Die koepelorganisatie van een zevenhonderdtal voorzieningen in onder meer de gehandicaptenzorg bevroeg 20.000 personeelsleden. Wat blijkt? Het aandeel van vijftigplussers is er van 2008 tot 2012 toegenomen van 22,2% tot 27,9%. Dat betekent dat over tien jaar een kwart van het welzijnspersoneel met pensioen gaat. Voor de volledige sector gaat het om zowat 12.000 mensen. «De komende tien jaar stroomt de sector leeg», waarschuwt Luc Dekeyser van SD Worx.

Eén op vijf lessen in middelbaar mag in andere taal

Middelbare scholen die dat wensen, mogen vanaf volgend schooljaar ook niet-taalkvakken in het Frans, Duits of Engels geven. Maximum 20 procent van de lessen, taalkvakken zelf niet meegerekend. Maar voor elke les geschiedenis in het Frans, bijvoorbeeld, moet eenzelfde les in het Nederlands worden aangeboden.

Scholen zijn vrij het meertalig onderwijs te organiseren, ze mogen zelf ook kiezen welke niet-taalkvakken ze anderstalig willen geven en ouders mogen kiezen of hun kind er gebruik van zal maken. Maar: «Ons onderwijs moet kinderen voorbereiden op de toekomst en die is meertalig», vindt Vlaams onderwijsminister Pascal Smet (sp.a). De Vlaamse regering keurde gisteren het decreet goed dat het CLIL-programma (Content and Language Integrated Learning) van de minister bevat. De overgang naar het hoger onderwijs of de unief, waar nu al vakken in andere talen worden gedoceerd, wordt met CLIL gemakkelijker.

Naargelang de studierichting kunnen de lessen in andere talen — samengeteld met taallesen — oplopen tot 40%. Voor het lager onderwijs was er nog geen politieke consensus. Maar lagere scholen mogen vanaf volgend schooljaar voortaan ook lessen Frans aanbieden vanaf het derde leerjaar, in plaats van het vijfde zoals nu. CLIL doet denken aan het immersie-onderwijs dat in

Franstalig België al vijftien jaar wordt aangeboden en dat de laatste paar jaar met de helft is toegenomen. In 2010-2011 waren er 152 lagere scholen die tot 75% van hun onderwijs (meestal) in het Nederlands aanboden tegenover 109 in 2006-2007. In het middelbaar is dat 105 scholen tegenover 68 in 2008.

Immersie

Aanvankelijk kozen vooral hoogopgeleiden immersie voor hun kinderen, intussen is het publiek veel breder, blijkt uit een recent dossier van het tijdschrift 'Klasse'. De leerlingen zijn achteraf niet perfect tweetalig, maar blijken wél sterker in taalkvakken — ook in hun moedertaal Frans. Ze zien wel iets minder leerstof dan in gewone klassen, aldus de Franstalige onderwijsinspectie, omdat de lessen minder snel vorderen. Voor kinderen die thuis nog een andere taal spreken (Arabisch, Turks, Italiaans, ...) is immersie minder aangewezen, want switchen tussen drie talen is te lastig en ook kinderen met leerproblemen zijn er niet bij gebaat. (ADW)